

VŠEM BRATŘÍM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 131/16

PŘEDMĚT: ADVENT 2016

KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH!

Milí bratři a sestry,

začíná liturgické období adventu, tedy času, který nás uvádí do postoje očekávání a přijetí Božího daru v osobě Ježíše. Advent není pouhou vzpomínkou, ale znamená skutečně zaujmout postoj otevřenosti přijmout to, co pro nás Bůh připravil.

Pro nás, lid Koinonie Jan Křtitel, získává advent význam očekávání, které je prodchnuté darem jednoty a Slova. Darem jednoty, nakolik Ježíšova tvář nemůže být jiná, než proniknutá společenstvím mezi bratřími; darem Slova, nakolik jsme byli povoláni, abychom byli zvěstovateli evangelia. Ježíš k nám přichází oděný do společenství a svědectví.

Máme po Kongresu naplněném radostí a útěchou, kde jsme „pocítili“ přítomnost Ducha, který nás volá, abychom se na cestě, jíž se ubíráme, nezastavovali. Kongres vyznačil důležitou etapu 40 let našeho života od prvopočátku v Camparmu, cestu, která si z nás utvořila jeden evangelizující lid, schopný nadšení a odhodlaný usilovat i o to, co přesahuje jeho vlastní síly. Zároveň ale Kongres otevřel i jiné dveře: nezapomenout na první lásku, což znamená jít vpřed skrze návrat k našim kořenům. První láskou je jakožto prazáklad samozřejmě Ježíš, ovšem pro nás – vzato specifitěji – je to Camparmò a je to můj bratr. Proto budoucnost bude záviset na naší schopnosti pít kalich jednoty až do dna, aby svět uvěřil, že Ježíš je uprostřed nás. Slovo víry se skutečně sytí jednotou, přičemž přitahuje a zúrodňuje lidská srdce prostřednictvím pečeti bratrské lásky.

Společenství a Slovo jdou vždy ruku v ruce a umožňují nám rozpoznat působení Boha, přicházejícího mezi nás. Abychom setrvali v očekávání Pána, který nás přichází navštívit, přijmeme jeho způsob dávání se nám, Koinonii, a to tím, že posílíme naše společenství a svědectví.

Posilovat společenství si ovšem vyžaduje smýšlet o bratrovi pěkně, tzn. překonat zlovyk posuzování jeho úmyslů, ať už jsou dobré či špatné. Není to snadné, ale není to nemožné. Nenechejme si naše srdce otrávit myšlenkami, které ochlazují naše vycházení k bratrovi, a nezapomeňme přitom na to, že myšlení se ovládá jazykem. V úctě se navzájem předhánějme, tak aby z našich úst už nevycházelo ani jedno špatné nýbrž vždy jen dobré slovo povzbuzení k budování (*srov. Ef 4,29*).

Posílit svědectví pak znamená znovunalézt odvahu k hlásání Ježíše a toho, co koná v našem životě, a tak rozdávat naději všem těm, kdo hledají pravou lásku. Lenost je jako pavučina, která se nevyhnutelně šíří z odlehlých koutů našeho srdce. Směle udržujme příbytek našeho nitra uklizený, a to vytrvalou modlitbou, obětavou velkorysou službou bratřím a komunitě a životem ve znamení gest, inspirovaných moudrým a zdravým „pokáním“. Jedině tak zvítězíme nad duchovní leností, která tak snadno vstupuje do našeho života, a znovu objevíme radost z toho, že můžeme mluvit o Ježíši.

A tak dvě prosté rady pro letošní advent: ústa a pokání. Tímto způsobem znovu přijmeme dar být Camparrem, domem společenství, kde Jeho láska září zvěstí o zmrtvýchvstání.

Požehnaný a krásný advent!

Plzeň-Valcha, 20. listopadu 2016

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř